

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **R. M.**, zast. Mgr. Janem Kocinou, advokátem, se sídlem Malá 43/6, Plzeň, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2017, č. j. 31630/17/5200-10422-711473, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 8. 2019, č. j. 30 Af 44/2017 - 58,

t a k t o :

- I.** Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobci **s e u k l á d á** zaplatit ve lhůtě **tří dnů** od doručení tohoto usnesení České republice - Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 7. 2017 č. j. 31630/17/5200-10422-711473, zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí ze dne 16. 9. 2016, č. j. 1666876/16/2311-50523-402080, kterým Finanční úřad pro Plzeňský kraj doměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2011 ve výši 871.320 Kč a současně žalobci uložil povinnost uhradit penále ve výši 174.264 Kč. Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 30. 8. 2019, č. j. 30 Af 44/2017 - 58, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. Proti uvedenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost společně s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel namítl, že je v důsledku rozhodnutí daňových orgánů povinen uhradit částku v celkové výši 1.045.584 Kč. Takto vysokou částku však stěžovatel není schopen uhradit ani v případě prodeje veškerého obchodního majetku, což by vedlo k ukončení jeho veškerých podnikatelských aktivit. Současně upozornil, že mu jako příslušenství daňových pohledávek bude předepsán úrok z prodlení. Za současných podmínek stěžovatel není schopen uvedené částky uhradit. Její úhrada by vedla k jeho úpadku, což by nepochybně znamenalo větší újmu, než která případně hrozí přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s veřejným zájmem, neboť dlužná daň je příjmem státního rozpočtu a její nezaplacení není natolik závažné, aby bylo srovnatelné s újmou hrozící stěžovateli.

[2] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti upozornil na to, že přiznání odkladného účinku je výjimečný institut, který lze využít jen v mimořádných případech. Základní podmínku přitom představuje povinnost stěžovatele tvrdit a prokázat, že mu v souvislosti s výkonem rozhodnutí či jiným následkem rozhodnutí vznikne újma. Stěžovatel však návrh nijak neodůvodnil, ani jej nepodložil žádnými důkazy. Jestliže stěžovatel nepředložil žádné důkazní prostředky, nemůže si žalovaný učinit úsudek o tom, zda v tomto případě existuje hrozící újma, který by odůvodnila přiznání odkladného účinku. Přiznání

odkladného účinku by navíc bylo v rozporu s veřejným zájmem na řádném výběru daní. Proto žalovaný Nejvyššímu správnímu soudu navrhl, aby návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[3] Nejvyšší správní soud uvádí, že kasační stížnost zásadně nemá podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Nejvyšší správní soud upozorňuje na mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti tedy odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy.

[5] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS; všechna rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz) splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Vznik takto chápané újmy nadto musí být v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu.

[6] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti odkladný účinek přiznán, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 - 11), který musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemene po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50).

[7] Stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že je na základě rozhodnutí daňových orgánů povinen uhradit částku v celkové výši 1.045.584 Kč, kterou není schopen uhradit ani v případě prodeje veškerého obchodního majetku, a případný výkon rozhodnutí by vedl k jeho úpadku. Nejvyšší správní soud konstatuje, že uváděné důvody zůstávají toliko v rovině tvrzení, neboť stěžovatel jejich pravdivost žádným způsobem neprokázal. Navzdory své povinnosti důvody pro přiznání odkladného účinku nejen tvrdit, ale též prokázat, stěžovatel nepřiložil k návrhu na podporu své argumentace žádné podklady.

[8] Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací

pokračování

činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74). Tak tomu ovšem v posuzovaném případě nebylo.

[9] Ze shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nebyla naplněna již první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat bezprostřední a vážnou újmu). Za této situace není třeba zkoumat splnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproportionality případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[10] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jak rozhodne ve věci samé.

[11] V souladu s § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích je s podáním návrhu na zahájení řízení (zde návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti) spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků je návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví zpoplatněn částkou 1.000 Kč. Tento soudní poplatek nebyl s podáním návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaplacen, a proto soud stěžovateli uložil, aby poplatek ve stanovené výši zaplatil [§ 4 odst. 1 písm. h) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích] a určil mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Soudní poplatek lze zaplatit jedním z těchto způsobů:

- vylepením kolků na vyznačené místo na tiskopisu připojenému k tomuto usnesení; vylepte vždy oba díly kolkové známky, tiskopis podepište a vraťte soudu, kolkové známky neznehodnocujte;
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1040348019**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2020

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 4 Afs 480/2019

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: